

© Traducerea și permisiunea pentru republicare au fost oferite de către Teodor Papuc în scopul includerii sale în baza de date HUDOC a Curții.

© The present text and the authorisation to republish it were granted by Teodor Papuc for the purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées par Teodor Papuc à son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

Ćwik v. Polonia - [31454/10](#)

Hotărârea din 5.11.2020 [Secția I]

Articolul 6

Proceduri penale

Articolul 6-1

Proces echitabil

Admiterea de probe obținute prin intermediul aplicării de rele tratamente în privința unui terț de către particulari, fără implicarea sau acceptarea din partea actorilor statali: *încălcare*

În fapt – În timpul procesului reclamantului privind infracțiuni legate de traficul de droguri, au fost admise probe obținute ca urmare a supunerii unui terț (K.G.) la rele tratamente de către particulari.

În drept – *Articolul 6 § 1*

Curtea a reținut într-o serie de cauze că admiterea declarațiilor obținute ca urmare a aplicării torturii sau a altor rele tratamente prin încălcarea articolului 3 ca probe în procedurile penale fac ca procedurile să fie inechitabile în totalitate. Un aspect comun al tuturor acestor cazuri l-a reprezentat implicarea agenților statali în obținerea declarațiilor în discuție de la acuzat sau de la un terț.

Problema ridicată în fața Curții, care nu a mai fost pusă în trecut, era dacă regula menționată mai sus poate fi aplicată în acest caz în care informațiile au fost obținute de la un terț ca urmare a aplicării de rele tratamente de către particulari, chiar și acolo unde nu existau probe privind implicarea sau acceptarea din partea actorilor statali.

(a) Dacă informațiile obținute de la K.G. împotriva voinței sale au fost considerate o urmare a aplicării de rele tratamente interzise de articolul 3

Nu era necesar să se stabilească dacă tratamentul la care a fost supus K.G. putea fi calificat drept tortură, în înțelesul articolului 3. Materialele aflate la dispoziția Curții, în particular hotărârea tribunalului care a judecat procesul, nu lăseau niciun dubiu că tratamentul aplicat lui K.G. a atins pragul necesar de gravitate pentru a se încadra în câmpul articolului 3 din Convenție. Prin urmare, informațiile obținute de la K.G. s-au datorat administrării de rele tratamente de către particulari, intervenind obligațiile pozitive ale statului în baza articolului 3.

(b) Cererea în baza articolului 6 § 1

Curtea de Apel nu a abordat argumentul de fapt al reclamantului bazat pe articolul 3, potrivit căruia înregistrarea imputată a fost obținută ca urmare a relelor tratamente aplicate de persoane private și chestiunea netemeinicii unor asemenea probe.

Utilizarea în procedurile penale a unor probe obținute ca urmare a supunerii persoanei la un tratament contrar articolului 3 – indiferent dacă tratamentul este clasificat ca tortură sau ca tratament inuman ori degradant – făceau ca procedurile în întreg să fie inechitabile în mod automat, încălcându-se articolul 6. Concluzia era valabilă indiferent de valoarea probelor și indiferent dacă utilizarea lor era decisivă pentru a se asigura condamnarea inculpatului.

Principiul menționat mai sus era aplicabil și în cazul admisibilității probelor obținute de la un terț, ca urmare a aplicării unor rele tratamente interzise de articolul 3, atunci când relele tratamente erau aplicate de către particulari, indiferent de clasificarea acestor tratamente.

Curtea de Apel a acceptat utilizarea ca probe a informațiilor obținute de la K.G. prin încălcarea interdicției absolute de aplicare a relelor tratamente, interdicție prevăzută de articolul 3. Procedând așa, Curtea de Apel nu a ținut cont de implicațiile deciziei sale din perspectiva dreptului reclamantului la un proces echitabil, garantat de articolul 6 § 1 din Convenție. Curtea Supremă a respins recursul reclamantului ca nefondat în mod manifest și nu și-a motivat decizia. În consecință, procedurile au fost inechitabile în totalitate.

Concluzie: încălcare (cinci voturi la două).

Articolul 41: 8,000 EUR pentru prejudiciul moral. Capătul de cerere privind prejudiciul material suferit – respins.

(Vezi și *H.L.R. v. Franța* [MC], [24573/94](#), 29 aprilie 1997, *Jalloh v. Germania* [MC], [54810/00](#), 11 iulie 2006, [Nota informativă 88](#); *Gäfgen v. Germania*, [22978/05](#), 1 iunie 2010, [Nota informativă 131](#); *Othman (Abu Qatada) v. Regatul Unit*, [8139/09](#), 17 ianuarie 2012, [Nota informativă 148](#); *J.K. și alții v. Suedia* [MC], [59166/12](#), 23 august 2016, [Nota informativă 199](#); [Ghidul privind articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului – Dreptul la un proces echitabil \(latura penală\)](#))